

2. Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» № 996-ХІV від 16.07.1999 р.

3. Положення про документальне забезпечення записів у бухгалтерському обліку № 88 від 24.05.1995 р.

УДК 657

Єфіменко В.І.,
к.е.н., професор кафедри обліку і оподаткування,
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»

ГАРМОНІЗАЦІЯ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ ТА ЗВІТНОСТІ В УКРАЇНІ

Гармонізація бухгалтерського обліку та фінансової звітності тісно пов'язана з глобалізацією економічних процесів та економіки в цілому у світовому масштабі. Рушійними силами глобалізації є міжнародна торгівля, створення спільних підприємств, транснаціональних корпорацій, об'єднання фондових та інших ринків, міждержавні інвестиції, фінансування і кредитування економічних процесів міжнародним валютним фондом, тощо.

За цих умов важливим питанням є інформаційне забезпечення глобалізаційних процесів. Інформація стає мовою бізнесу, бізнесового спілкування. Виникають проблеми зіставності, узгодження, координації, інформаційного порозуміння. На цій основі формуються і поглиблюються стандарти різних напрямків діяльності (права, обліку, аудиту тощо).

Міжнародна практика визначила шляхи зближення та узгодження різноманітних систем обліку. Це – уніфікація, конвергенція, гармонізація, стандартизація. Важливішим із них є гармонізація.

Гармонізація – це узгодження, координація різних систем бухгалтерського обліку і звітності з метою зіставності інформації, її зрозумілості у світовому масштабі. Гармонізація означає приведення національних систем обліку у відповідність до загальноприйнятих у світовому масштабі принципів, правил та вимог при збереженні певних відмінностей, викликаних національними, історичними та економічними особливостями.

Розглянемо напрямки гармонізації системи бухгалтерського обліку і фінансової звітності України.

1. Гармонізація з міжнародними стандартами бухгалтерського обліку (МСБО) та міжнародними стандартами фінансової звітності (МСФЗ).

На сьогоднішній день національні стандарти бухгалтерського обліку України враховують більшість вимог міжнародних стандартів. Вони втілені в Законі України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні», Плані рахунків бухгалтерського обліку та в Положеннях (стандартах) бухгалтерського обліку.

Звичайно, на сьогоднішній день є певні відмінності та невідповідності П(С)БО від МСБО та МСФЗ. Немає сумніву в тому, що слід продовжити гармонізацію обліку в Україні на основі принципів і положень міжнародних стандартів.

2. Гармонізація бухгалтерського обліку та звітності в Україні з Директивами ЄС. Цей напрямок гармонізації обліку і звітності є важливим для України в контексті прийнятого курсу на Євроінтеграцію.

3. Гармонізація обліку усередині країни. Мова йде про узгодження фінансового обліку та звітності з податковим обліком та податковою звітністю.

Податкова система впливає на організацію національної системи бухгалтерського обліку в усіх країнах світу. Але мова повинна йти про ступінь такого впливу. В Україні вплив податкової системи на бухгалтерський облік є доволі значним, що привело до виокремлення так званого податкового обліку. Потрібна глибока гармонізація і, навіть, уніфікація бухгалтерського (фінансового) та податкового обліку.

УДК 657

Кірданов М.Г.,

к.е.н., доцент кафедри обліку і оподаткування,
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»

ДИСТАНЦІЙНА ФОРМА НАВЧАННЯ: РЕАЛІЗАЦІЯ КОМПЕТЕНТІСНОГО ПІДХОДУ В ОПАНУВАННІ ОСНОВ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ

Компетентнісний підхід є найважливішим критерієм при оцінці якості освітнього процесу загалом і якості здобутих знань за конкретними дисциплінами зокрема.

Для компетентнісного підходу першорядним є не зміст, а результати навчання, які мають втілитися у набутих компетенціях.

Компетенція є поєднанням трьох складових:

1. Знання і сутнісне розуміння об'єкта діяльності.
2. Вміння дієво і оптимально застосовувати набуті знання в практичних ситуаціях.
3. Особистісні якості (переконання, установка на самореалізацію, ціннісні орієнтації).

Результатом впровадження компетентнісного підходу в освітній процес має бути:

- 1) формування спеціаліста з високим рівнем фахових знань;
- 2) формування фахівця мотивованого у розширенні, поглибленні одержаних знань і постійному опануванні нових знань як за фахом, так і в інших галузях (спеціальностях);
- 3) формування у фахівця критичного мислення, загальної і комунікативної культури, соціальної адаптивності, установки на самореалізацію.